04/09/2019

Μητρ.Νεαπόλεως: “Η μουσική είναι πάνω από πολιτικές και ανθρώπινες μικρότητες”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως

Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως κ.Βαρνάβα

Εἴκοσι χρόνια πέρασαν καὶ ἡ Βαλκανικὴ Πλατεία συνεχίζει νὰ μᾶς ταξιδεύει στὴν ἱστορία τῶν λαῶν ποὺ ἔζησαν καὶ μεγαλούργησαν σὲ τοῦτο τὸν εὐλογημένο τόπο τῶν Βαλκανίων. Καὶ αὐτὸ τὸ ταξίδι δὲν μποροῦμε πιὰ νὰ τὸ σταματήσουμε, γιατί δὲν εἴμαστε ἐμεῖς ποὺ τὸ ὀργανώ-νουμε. Αὐτὸ ξεκινάει ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ἱστορίας καὶ ὡς ἕνα ποτάμι μνήμης χαράσσεται παντοῦ στὸ νοῦ, στὴν καρδιά, στὰ ἔργα τέχνης, στὴ μουσική, στὸ χορό. Δὲν ἔχει πιὰ ἀρχὴ καὶ τέλος. Ξεπερνάει τὸν χρόνο. Οἱ μνῆμες γίνονται ἄχρονες, βρίσκονται παντοῦ. Καὶ στὸ χθὲς, καὶ στὸ σήμερα, καὶ στὸ αὔριο. Μετατρέπονται σὲ ὄνειρα γιὰ τὸ μέλλον. Γι’ αὐτὸ καὶ μεῖς εἴμαστε σήμερα ἐδῶ, γιατί μποροῦμε ἀκόμη νὰ ὀνειρευόμαστε καὶ νὰ τραγουδᾶμε.

Κάθε φορᾶ ποὺ συναντιόμαστε, τοῦτος ὁ χῶρος πλημμυρίζει μὲ ἤχους, χρώματα, λόγο καὶ ἐκθέματα. Τὸ παρελθὸν ξαναγίνεται παρὸν καὶ ἀνοίγονται δρόμοι πνευματικότητας καὶ ὀμορφιᾶς σὲ μία κοινωνία ποὺ τά ἔχει ἀνάγκη ὅσο ποτέ. Τότε καταλαβαίνεις πὼς οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ποὺ βρίσκονται ἐδῶ δὲν θυσιάστηκαν ἁπλῶς γιὰ ἕναν τόπο, ἀλλὰ γιὰ ἕναν τρόπο ζωῆς, ποὺ δὲν γνωρίζει ὅρια καὶ χρόνο. Καὶ αὐτὸ τὸ ζήσαμε ὅταν τὸ Σεπτέμβριο, στὰ 100 χρόνια μνήμης ἀπὸ τὴ λήξη τοῦ Α΄ (πρώτου) Παγκοσμίου Πολέμου ὁ Οἰκουμενικός μας Πατριάρχης Βαρθολομαῖος καὶ ὁ Πατριάρχης Σερβίας Εἰρηναῖος ἐπισκέφτηκαν αὐτὸ τὸ μνημεῖο τῆς ἐλευθερίας,

μνημονεύοντας ὅλους ἐκείνους ποὺ ἔδωσαν τὴ ζωή τους καὶ γίνανε παιδιὰ ὄχι ἑνὸς κράτους, ἀλλὰ παιδιὰ τῆς οἰκουμένης, παιδιὰ τῆς εἰρήνης.

Τὸ πατριαρχικὸ συλλείτουργο στὸν Ἅγιο Παντελεήμονα Ἀμπελοκήπων ἔγινε ἀντίσταση γιὰ τὴν εἰρήνη τοῦ κόσμου, παραμυθία καὶ παρηγοριά, ἐλπίδα καὶ προσδοκία. Φωνὴ διαμαρτυρίας ἐνάντια σὲ κάθε μορφῆς πόλεμο, ἐνάντια σὲ κάθε μορφῆς βία, ὑπενθυμίζοντάς μας ὅτι δὲν ὑπάρχουν καλοὶ καὶ κακοὶ πόλεμοι καὶ διαμηνύοντάς μας πώς ἐντός τῆς ἱστορίας καμιὰ βίαιη σταυροφορία δὲν μπορεῖ νὰ στηριχθεῖ στὸ εὐαγγέλιο. Ὁ Χριστὸς δὲν θυσιάζει τοὺς ἄλλους γιὰ νὰ σώσει τὸν κόσμο. Θυσιάζει τὸν ἑαυτό του γιὰ νὰ ζήσει ὁ κόσμος.

Γι’ αὐτὸ καὶ ἐμεῖς ἀπόψε, ταπεινοὶ προσκυνητὲς στὸ μεγαλεῖο τῆς θυσίας ὅλων ἐκείνων πού ἀναπαύονται ἐδῶ, στὴν ἀγκαλιὰ τῆς μακεδονικῆς γῆς, ἑνώνουμε τὶς φωνές μας γιὰ εἰρήνη καὶ ἀντιστεκόμαστε σὲ ὅλους ἐκείνους ποὺ ἐπιμένουν νὰ στεροῦν ἀπὸ τοὺς λαοὺς τὸ φυσικό τους δικαίωμα νὰ μποροῦν νὰ συνδιαλλαχτοῦν καὶ νὰ συμβιώσουν εἰρηνικά.

Τούτη ἡ Πλατεία ἔχει στόχο νὰ συγκεντρώσει ὅ,τι καλύτερο διαθέτει ἡ κοινὴ πνευματικὴ κληρονομιὰ τῶν λαῶν τῆς περιοχῆς μας, χωρὶς φανατισμούς, ἐθνικιστικὲς προκαταλήψεις καὶ φοβικὰ σύνδρομα. Τὰ Βαλκάνια εἶναι ἕνα σταυροδρόμι πολιτισμῶν, ποὺ κουβαλάει μεγάλο πλοῦτο πνευματικῶν δυνάμεων, οἱ ὁποῖες μποροῦν νὰ μᾶς κρατήσουν ἑνωμένους καὶ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴ σταθερότητα καὶ τὴν εὐημερία ὅλων μας. Ἀρκεῖ νὰ τὶς ἀξιοποιήσουμε. Ἔχουμε τὴν ἐμπειρία τοῦ παρελθόντος. Ἡ ἱστορία μᾶς ἔχει διδάξει.

Εἶναι καιρὸς πλέον νὰ ξορκίσουμε τὰ αἰώνια λάθη μας. Ἦλθε ἡ ὥρα νὰ ἐπαναπροσδιορίσουμε τὶς ἔννοιες ἐλευθερία, δημοκρατία, ἰσότητα, ἐργασία, πρόσωπο. Τότε εἶναι βέβαιο ὅτι θὰ προκύψει κάτι καινούριο. Ὁ λαός μας τὸ γνωρίζει πολὺ καλὰ πὼς, ὅσες φορὲς ἀνασκουμπωθήκαμε, κάναμε θαύματα. Χρειάζεται νὰ ὑψώσουμε φωνὴ γιὰ νὰ προβάλουμε μὲ σθένος καὶ ἐπίγνωση τὸ ὕφος καὶ τὸ ἦθος τοῦ πολιτισμοῦ ποὺ σέβεται τὸν Θεό, τιμᾶ τὸν ἄνθρωπο καὶ ἐγγυᾶται τὴν εἰρήνη τοῦ κόσμου.

Γι’ αὐτὸ δὲν θὰ σταματήσουμε νὰ ἀντιστεκόμαστε.Καὶ ὅσα δὲν μποροῦμε νὰ τὰ ποῦμε μὲ λόγια θὰ τοὺς τὰ τραγουδήσουμε. Θὰ τοὺς τὰ τραγουδήσουμε μὲ τίς ὑπέροχες φωνές τῆς Μαρίας Φαραντούρη καὶ τοῦ Βασίλη Λέκκα, καί μὲ τὴ μουσικὴ μεγάλων Ἑλλήνων συνθετῶν. Θὰ τὰ τραγουδήσουμε, γιατί ἡ μουσικὴ εἶναι πάνω ἀπὸ πολιτικὲς καὶ ἀνθρώπινες μικρότητες. Ἡ μουσικὴ μπορεῖ νὰ ὑπερβαίνει τὶς διαφορὲς τῶν πολιτισμῶν καὶ νὰ νικᾶ τὶς προκαταλήψεις. Ἡ πολιτικὴ μπορεῖ ἐνίοτε νὰ χωρίζει τοὺς λαοὺς, μὰ ἡ τέχνη καὶ ἡ μουσικὴ τοὺς ἑνώνει. Καὶ ἡ μουσικὴ τῶν μεγάλων μας συνθετῶν, τοῦ Μίκη Θεοδωράκη, τοῦ Μάνου Λοίζου, τοῦ Γιάννη

Μαρκόπουλου, τοῦ Σταύρου Ξαρχάκου καὶ ὅλων τῶν ἄλλων εἶναι γεμάτη ἀπὸ πατρίδα, θυσία καὶ ἐλευθερία. Κι ἐμεῖς, ἀπόψε, μὲ αὐτὴ τὴ μουσικὴ θὰ σηκωθοῦμε λίγο ἀκόμα, λίγο ψηλότερα, γιὰ νὰ δοῦμε τὴ ζωὴ νὰ ξανανθίζει, καὶ ὅλοι μαζὶ νὰ ἐξαφανίσουμε κάθε μορφὴ βίας, Γιατί, ὅπως εὔστοχα τονίζει ὁ μεγάλος μας Νικηφόρος Βρεττάκος:

“Μες στὴν εἰρήνη διάπλατα ἀνασαίνει

ὅλος ὁ κόσμος μὲ ὅλα τὰ ὄνειρά του.

Δώστε τὰ χέρια, ἀδέρφια μου,

αὐτὸ ‘ναι ἡ εἰρήνη.”